

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ МОТИВАЦІЇ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» одним із принципів системи забезпечення закладами вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти є забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату. Також, відповідно до цього Закону, в Україні створено та розпочало роботу, фактично з цього року, Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти, на сайті якого є вже достатньо матеріалів з питань забезпечення дотримання академічної доброчесності (<https://naqa.gov.ua/академічна-доброчесність>).

Тобто нормативну базу із забезпечення дотримання академічної доброчесності в закладах вищої освіти створено, залишилось на «місцях» її впровадити та виконати. І тут виникає питання наявності або відсутності мотивації з цього питання як у науково-педагогічних працівників, так і у здобувачів вищої освіти.

Щодо науково-педагогічних працівників, то з огляду на більшість існуючих думок, на відсутність мотивації із забезпечення дотримання академічної доброчесності впливають такі фактори, як: деякі «сухуваті» програми навчальних дисциплін, що сковують як студентів, так і в першу чергу викладачів; багато студентів взагалі не зацікавлені у здобутті знань, особливо з непрофільних предметів, а викладачі це знають і втрачають бажання працювати надміру і робити свої курси незвичайними і дійсно корисними; економічна складова також відіграє свою роль у мотивації викладацького складу та ін.

Для покращення ситуації з підвищення **мотивації студентів** із забезпечення академічної доброчесності серед учасників освітнього процесу самі студенти пропонують викладачеві такі заходи: давати нестандартні завдання (студент має відчувати, що робить щось незвичайне, таке, чого не робив до нього ніхто, тоді він і сам буде відчувати себе особливим); надавати студенту допомогу, оскільки зацікавленість і участь викладача в заданій ним роботі часто мотивує студента (у цьому випадку викладач стає авторитетним колегою, а не простим наглядцем); показувати, що вибір дослідження має цінність, оскільки ви теж берете в ньому участь; надавати можливості студенту хоча б іноді самостійно обирати тему (звичайно, є певний теоретичний і практичний обсяг матеріалу, який кожен студент за програмою повинен обробити за час навчання), але в міру свого професійного рівня студент не може повноцінно скласти предмет і рамки роботи, тому викладачеві при такому

підході слід визначити разом зі студентом конкретну проблематику дослідження, порадити літературу і спрямувати в потрібне русло роботу свого підопічного. В цілому, цього буде достатньо для того, щоб розбудити інтерес у студента до ваших завдань (якщо він, звичайно, прийшов до університету з метою здобуття знань, а не тільки за «папірцем»).

Як висновок, можна сказати, що викладачі зобов'язані виявляти ініціативу і підвищувати свій професійний рівень не тільки у сферах своєї професійної діяльності, але також і в питаннях контролю якості робіт і комунікації зі студентами. Зі збільшенням вимог до робіт та підвищенням мотивації логічно збільшиться якість тих чи інших досліджень, а відповідно, і освітній рівень студентів, що є основною метою викладацької діяльності.